

DET TALTE ORD 138.

Ordet er til de Utvalgte, ikke til verden

Pastor Brian Kocourek,

3. Januar, 2010.

Jeg ønsker å fortsette denne formiddag med å lese flere paragrafer fra **Det Talte Ord Er Det Opprinnelige Sæd**. Hittil har vi bare gjennomgått det til paragraf 116. Det finnes så mye i denne talen at det ikke ville være rettferdig om vi gikk raskt gjennom den. Jeg tror at denne preken er til de utvalgte og så langt er vår serie virkelig vært til hjelp for oss slik at vi får en bedre forståelse i forholdet til vår Far, for på denne måte lærer vi å komme oss selv ut av veien ved å gi Ham første plassen i vårt liv, slik at Han kan arbeide gjennom oss. Så, denne formiddag begynner vi å lese fra paragraf 117.

P 117. *La oss gå over til Efeserbrevet og begynne med, kapitel 1; vi skal lese litt her og se hva Gud sier om dette emnet.*

Ef 1,1 *Paulus, Jesu Kristi apostel ved Guds vilje, til de hellige som er i Efesus og som er troende i Kristus Jesus:*

Legg merke til hvem Paulus retter dette til. La enhver av dere være på vakt nå. Vi har omtrent 45 minutter igjen, så skal vi avslutte for å spise. "Paulus" Hva er en apostel? En som er sendt ut. Ved Sanhedrins vilje? (Sanhedrin: Jødenes høyeste rad, som fungerte i religiøse og borgelige saker. Ble avskaffet etter Jerusalems ødeleggelse i år 70 e. k.) Jeg leste vel feil, ikke sant? Ved lutheranernes vilje ... ved Guds vilje Kristi Jesu apostel til de hellige. Hvem er det til? Til en og enhver? Nei. Ikke alle kan ta imot det. "De hellige i Efesus, som tror på Kristus Jesus."

P 118. *Disse som allerede er kommet (til troen på Jesus Kristus). Det er slike jeg forhåpentlig taler til i denne forsamlingen denne formiddagen, de som allerede er i Kristus Jesus.*

En kan Ikke fortelle disse små barn 'der ute' (andre organisasjoner) om det. De kan Ikke spise kjøtt, de må drikke melk; de er forkrøplet. Bare husk at de ikke greier å spise kraftig føde.

Ef 1:2-3 *Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus!*

Lovet være vår Herre Jesu Kristi Gud og Far! Han har velsignet oss med all åndelig velsignelse i den himmelske verden i Kristus,

Her taler han til Menigheten; ikke til de som er på utsiden, men bare til Menigheten. "med all Åndelig velsignelse i himmelen i Kristus." På samme måten som her denne formiddag. De som elsker det (Ordet), sitter bare og spiser - "liksom han utvalgte oss i Ham." Var det vi som utvalgte Ham?

Nå, ønsker jeg å stoppe noen minutter her. Har dere lagt merke til at bror Branham siterer Skriften her og jeg vil at du skal legge merke til at Paulus var en apostel, som betyr "en som er sendt", og hvis han er en som er sendt, da må vi vite Hvem som sendte ham? Og han forteller at han ble sendt av Guds vilje.

Nå er dette veldig viktig å vite hvem som sender en mann, fordi om han er sendt av sin kirke, eller av en organisasjon, eller om hans predikant sender ham, eller en annen mann sender ham, i slike tilfeller er han ikke en apostel sendt av Guds, Herren Jesu Kristi vilje.

Fra hans tale:

EFESERNE EN PARALLELL TIL JOSVAS BOK. 15.05.60

P 36 *Efeserne plasserer oss i Kristus, hva de var i det hellige landet. Vi er ikke plassert i det hellige land, men i Den Hellige Ånd. La oss lese noen Ord for å se hvor perfekt menigheten er. Paulus, Jesu Kristi apostel ved Guds vilje, Jeg liker det. Gud gjorde ham til apostel. Ingen andre la hendene på ham ingen biskop sendte ham av sted, men Gud kalte ham og gjorde ham til en apostel. Paulus en Jesu Kristi apostel, ved Guds vilje, til de hellige som er i Efesus, og som er troende i Jesus Kristus. Leg nå merke til hvordan han adresserer dette. Dette er ikke til de vantroende. Dette er til menigheten. Det er adressert til de som er kalt ut, til de helliggjorte og utkalte som er i Kristus Jesus.*

Du kan ikke forvente at de vantroende er i stand til å forstå Bibelen, fordi Den ikke er for disse mennesker. Den er til de Hellige, de helliggjorte de som er kalt ut. Det er grunnen til at jeg ikke blir glad når en politiker siterer Bibelen, eller en eller annen person i radioen eller TV. Det er ikke opp til dem å sitere Bibelen. Bibelen er ikke for dem, de kommer ikke til å forstå det som de siterer, selv om de siterer det.

Bror Branham sa i: **SHALOM. 19.01.64. P 92.** *Hele det Nye testament taler om denne time.* Hvis ikke du klarer å sitere det for meg og forteller meg hvordan det er anvend for denne time, da glem det. Jeg er ikke interessert.

Samtlige politikere liker å sitere Bibelen, men det gjør satan også, men det hjelper han ikke i det hele tatt. Djevelen siterte Bibelen for Jesus, men han skjønnte ikke det som han siterte, fordi det ikke var til ham. Alt de kan gjøre er å sitere, men disse sitater kommer aldri til å levendegjøre dem, fordi det ikke er til dem, på samme måte som det ikke var til satan, og hans egen sæd/ætt kommer aldri til å forstå det heller. Men for oss er det en Kjærlighets Brev fra vår Far, vår Gud, ikke deres. Det er ikke til dem. Det er ikke en kjærlighets brev for dem. For noen av dem er det en historie bok, og for andre er det bare et lov verk, noe som er lovlig og noe annet som ikke er lovlig, en bok som forteller oss om hvordan man må oppføre seg. Det er grunnen til at Paulus lar oss vite at det ikke bare er viktig å vite hvem som sendte ham men også **til hvem** han ble sendt. Jesus sa det samme. Derfor må vi vite til hvem han ble send. Fordi mange mennesker tror at en Apostel er en person som går ut i verden og begynner å bygge menigheter. Eller en som tar Bibelen sin ut i verden og lever i blant de innfødte og omvender de brutale hedninger. Eller en som går ut i verden for å omvende vantroende mennesker. Eller en som ønsker å gå til de denominasjonale Kristne for å føre dem inn i Budskapet. Men alt dette er ikke en Apostels plikter. Bror Branham sa til oss at en Apostel er en person som setter saker og ting i orden.

Fra hans tale:

ADVARSEL SÅ DOM. 24.07.63.

Og da oppdager vi at en Apostel er et spesielt menneske. Han er en person som setter saker og ting i orden. Han er et menneske som er send av Gud for å sette ting i orden.

En annen ting. En Apostel er ikke en person som går til et land og bosetter seg der i årevis. En Apostel er en person som kommer og går, for å sette ting i stand. Du setter ikke hedninger i orden, du setter menigheten i orden. Du kan ikke sette de vantro i orden, han har ikke en absolutt. Du setter menigheten i orden ved Guds Ord som er vårt absolutt.

Branham sier faktisk i hans tale:

USIKKERT LYD. 18.12.60.

P 170. *La meg fortelle dere noe. Dere vet at jeg er en misjonær. Jeg tror at en misjonær er en person som kommer og går. Det er en misjonær. Om du går dit for å forbli, da kaller de det for å være en misjonær, men det er ikke sant. Du blir værende der, du har bare fått et nyt sted å bo. Han er ikke en misjonær. Paulus var en misjonær, han ble ikke på et sted, han var stadig på vei, en misjonær. Han byttet ikke bosted, han var stadig på vei, en misjonær.*

Vi ser at Paulus var et forbilde om hva en apostel er. Johannes fulgte dette eksempel, og det gjorde Peter også. Vi oppdaget at de gikk til Jødene som så etter Herrens komme, og de la grunnvollen til Jesu Kristi Lære. Paulus gikk til de hedenske byer hvor han møtte andre Jøder som var troende og sammen ble de brukt av Gud for å grunnlegge menigheter i disse byer. Nå kunne hedningene komme til menigheten hvor Guds Ord var grunnlagt inn i folkets hjerter, men det fantes ingen store mengder av hedninger som gikk over til de troende. Vis meg det i Skriften om du kan.

Du kan da si: "Hva med Pinse?" Hva med disse 3000? Disse var Jøder som var kommet til Jerusalem for å feire Pinse. Dette var en Jødisk innhøstings fest. Og det er kalt ved mange forskjellige navn i Bibelen, slik som: fest av ukene, innhøstings fest, og fest av de sene første frukter. Det ble feiret femti dager etter Påske. Tradisjonelt sett var det en gledens tid og man takket ved å ofre korn som var høstet in av sommer hvete i Israel. Det var grunnen til at de trodde at disiplene var full av den nye vinen. Det ble gitt navnet "Fest av Ukene," på grunn av Guds befaling til Jødene i 3. Mosebok 23.

3 Mos 23,15-16 *Fra dagen etter sabbaten skal dere telle for dere selv. Fra den dagen dere bar fram kornbåndet som løfteoffer, skal sju sabbater være omme. 16 Tell femti dager til dagen etter den sjuende sabbaten. Da skal dere komme fram med et nytt grødeoffer for Herren.*

Den første festen var Påske som ble hold i den første måned og den tredje fest (Tabernakel) festen fant sted i den syvende måned. Den andre festen (Innhøstings festen eller Pinse) hadde ingen fast dato siden det var avhengig av når **de første frukter ble modne**. Denne innhøsting eller Fest av Ukene er bedre kjent under navnet Pinse. Disse var allerede helliggjorte mennesker som trodde Skriften og så etter Kristi Komme. Således var de åpen for Evangelium som ble gitt av Peter på Pinse Festen.

Men mange av disse jødiske menigheter som Paulus etablerte var allerede Jøder som trodde på budskapet og sammen med hedningene som var forutbestemt til Liv gikk de fra by til by og gjorde der sine gjerninger. De underviste folket som allerede var helliggjort, det var bare noen få som ikke var det, og som trodde budskapet. Paulus underviste dem i den dype Sannheten av Guds Ord, for å gi dem et større Lys angående den tiden de levde i.

Det er en evangelist som går til hedninger og vantroende for å omvende syndere. Se på Billy Graham og Billy Sunday og til og med Branhams gjerninger som sa at han gjorde en evangelist gjerning. Men en Apostel er en person som er send til å sette ting i rett skikk. La os derfor ikke mikse rollene.

Jeg kjenner til menigheter som forteller folket at enhver person som ønsker å gå på en misjons reise er en apostel. Og de får tak i folk som går med dem til Afrika og Syd Amerika og bygger menigheter. De holder masse møter og saker og ting, og noen av disse mennesker er gift både to eller tre ganger, og fortsatt kaller de seg for å være en misjonær? som er en

Apostel. Jeg tror ikke det. De er muligens religiøse. **Jakob sa i: Jak 1,27 En ren og usmittet tjeneste for Gud og Faderen er dette: Å se til foreldreløse barn og enker i deres nød, og å holde seg selv usmittet av verden.**

De er muligens religiøs, og det er bra, men for å kalle seg selv en Apostel bare fordi du deltar i møter ut i verden? På ingen måte. Hva ordner de opp i?

Jeg snakket med en venn av meg I Minnesota, og han fortalte meg at hans niese skulle gå på en misjons reise til Spania sammen med en annen person og de trengte \$200.000 dollar til denne reise. For meg hørtes det ut som om det var et meget dyrt ferie reise, men for al del ingen misjons reise. Mange mennesker ønsker å besøke andre i fremmed land, som er prisverdig om du har de nødvendige kontanter, men det er ingen misjons reise. Dette er en ferie.

Jeg ønsker at dere legger merke til det som disse Apostler har skrevet i sine taler. Disse kapitler var ikke skrevet til hedningene, heller ikke var de adressert til de vantro. Dette ville være å kaste perler for svin. Men alle brev var adressert til de hellige, til de utvalgte, til de med den kjære Tro. Disse troende var allerede hellig, helliggjort og utkalt, de var allerede atskilt for å tjene Gud.

Legg nå merke til hva Bror Branham sier i hans tale:

KRISTUS ER GUDS MYSTERIUM. 28.07.63.

P 95. Paulus en Apostel av Jesus Kristus ved Guds vilje ... (Hør etter nå, det er ikke rettet til verden, men) til de hellige som er i Efesus og til de trofaste som er i Kristus Jesus.

Og hva med Peter? Se på hvordan han adresserte sine brev.

1 Pet 1,1 Peter, Jesu Kristi apostel, (En som er send.) til de utvalgte som er utlendinger og spredt omkring i Pontos, Galatia, Kappadokia, Asia og Bitynia,

Hvem er så de utlendinger og fremmede som han nevnte? De er absolutt ikke vantroende eller hedninger, fordi han sier videre i vers 2:

1 Pet 1,2 de som er utvalgt etter Gud Fadere forutvitenhet, i Åndens helliggjørelse, til lydighet og renselse med Jesu Kristi blod: Nåde være med dere og fred i rikelig mål!

La oss gå tilbake igjen til:

2 Pet 1,1 Simon Peter, Jesu Kristi tjener og apostel, til dem som har fått den samme dyrebare tro som vi, i vår Gud og vår Frelser Jesu Kristi rettferdighet:

Nå skjønner vi at Peter ikke skrev til de vantro men han adresserte hans brev **til dem som har fått den samme dyrebare tro som vi,**

Og da forteller han dem hvordan de kan ha Nåde og Fred i rikt mål. Legg nå merke hva han sier i vers 2: **Nåde være med dere og fred i rikt mål (Hvordan?) i kunnskapen om Gud og Jesus, vår Herre,**

Således er det ikke bare kunnskapen om Gud, men det er også nødvendig med kunnskapen om Guds Sønn, slik at vi kan forstå slektskapet Hans med Sin Far og således forstå din slektskap med Faderen.

Nå går vi tilbake til:

DET TALTE ORD ER DEN OPPRINNELIGE SÆD.

P 119. "Nåde være med eder og fred fra Gud vår Fader og den Herre Jesus Kristus. Lovet være vår Gud og vår Herre Jesu Kristi Fader, han som har velsignet oss" Her taler han til Menigheten; ikke til de som er på utsiden, men bare til Menigheten. "med all åndelig velsignelse i himmelen i Kristus." På samme måte som her denne formiddagen. De som elsker det (Ordet), sitter bare og spiser! - "lik som Han utvalgte oss i Ham" - **Var det vi som utvalgte Ham?** "Å, broder Branham, unnskyld meg, men det var jeg som bestemte meg for ... " Nei, ifølge Ordet så gjorde du ikke det. Jesus sa: "Det er ikke dere som utvalgte Meg, men det var Jeg som utvalgte dere."

Hva sa Jesus når Han utvalgte Sin Menighet "Før jorden ble grunnfestet."

"lik som han utvalgte oss ... " Ved den siste vekkelsen som dr. "Den og den" hadde? Nei. Det leser du kanskje i "bekjennelsen," i tekstboken, men ikke i denne Bibelen her. **"I Ham for verdens grunnvoll ble lagt."**

Når ble vi utvalgt? Ved den siste vekkelsen? Den kvelden da vi ble frelst? **Da det ikke fantes en jord, ingen stjerner, da det ikke fantes atomer, ingen molekyler, det var da vi ble utvalgt.** Amen. La meg bare ikke begynne å preke over det. Men jeg forsøker bare å forklare noe her. "Før verdens grunnvoll ble lagt for at vi skulle være ... " Medlemmer? Nei.

Å, vi har frihet til å gjøre det vi vil, etter at vi ble frelst. Nei. "Hellige og ulastelige for Hans åsyn" Ved medlemskap? Å, nei, det er ved kjærlighet: "i kjærlighet forutbestemte Han oss til å få barnekår hos seg" Det er denne ætten denne sæden som var forutbestemt til det helt fra begynnelsen av. "ved Jesus Kristus etter sin viljes frie rad."

P 120. Hvem gjorde det? Gud! Når gjorde Han det? Før verdens grunnvoll ble lagt. Når vi da kom hit ved en uekte fødsel p.g.a. Evas forfalskning, som gjorde oss alle til hennes barn og på denne måten underlagt døden, da må den suverene Gud lage en vei for å gjenløse Sine barn. "Alle de som Faderen gir mig, kommer til mig. Ingen kan komme til mig uten at Faderen som har sendt mig, drager ham."

Hvor er nå dette veldige som du har gjort? Du har ikke gjort noen ting. Du burde skamme deg. Det er Gud som har gjort alt.

Hjulene gar helt riktig. En person kom til meg en dag og sa at jeg var blitt beskyldt for noe som var galt. Jeg sa: "Bare glem det."

Hvordan greier du å ta det på denne måten? Din familie er jo innbefattet i det.

Det var forutbestemt for verdens grunnvoll ble lagt at jeg skulle få denne prøvelsen. Det er helt i orden.

Hvordan greier du dette? Hvis jeg hele tiden skulle se ned på denne måten, da ville jeg bare falle hele tiden.

P 121. Det er slik det er med folket i dag: "Hvis jeg tar imot sannheten om Guds Ord, broder Branham, da kaster de meg ut. "Men hvorfor ser du denne veien da? Se heller fram mot veiens ende. En mann som ser ned (på problemene, oversetter.), kan ikke se hvor han går hen. Han ser på problemene. **Men hvis du ser fram mot det som er 'der borte', da bryr du deg ikke om hva som skjer her nå, for du vet hvor du går. Slik er det. Se hvor du går hen. Hold deg på linje med Ordet.**

Dette er en lekse som vi alle trenger å lære. Vi må få øyene bort fra nåtidens tilstand, ellers blir du besatt med hva som foregår rund omkring deg. Istedenfor må du være fokusert på

dette løfte som vi har for denne time og det er vårt legemes forløsning og borttrykkelsen før trengselen begynner. Det er dette vi må være fokusert på, ikke med alle hverdagslige forvirring slik som det var i Noas dager og også i Lots dager, da de bygget og plantet og giftet seg og giftet bort. (Lukas 17: 27,28.)

Luk 6,47-49 *Den som kommer til meg og hører mine ord og gjør etter dem, hvem han ligner, skal jeg fortelle dere. 48 Han er lik en mann som bygde et hus, og som gravde dypt og la grunnmuren på fjell.*

Husk nå at et fjell betyr åpenbaring, denne mannen altså bygget sitt hjem på en åpenbaring. *Da flommen kom,*

Husk nå, Bibelen forteller oss at satan kommer in som en flodbølge. *brøt elven mot huset, men kunne ikke rokke det, fordi det var godt bygd. 49 Men den som hører og ingen ting gjør, han ligner en mann som la huset på bare bakken, uten grunnmur. Da elven brøt mot huset, falt det med en gang, og hele huset styrtet sammen.*

Hør etter nå, den eneste forskjellen mellom disse to er at den ene hørte og gransket det som han hørte, og han anvendte det som han visste om dagen og timen han levde i, den andre hørte også men han gjorde ingenting med det han hadde hørt. Således var åpenbaringen som den ene mannen hadde, å anvende det som han hadde fått åpenbart, og åpenbaringen til den andre var at han trodde ikke at det var så nødvendig å gjøre noe med det som han ble vist, derfor gjorde han ikke noe med det.

Hva er grunnen til at Noa og hans hjem ble frelst? Han trodde Gud som hadde sagt at det skulle komme regn. Han gransket denne åpenbaring og begynte å anvende det som ble åpenbart til ham. Han begynte med å forberede hans familie for det som var vist ham om det som skulle komme. Med andre ord, han gjorde det som Gud hadde instruert ham hva han skulle gjøre, og det var at han skulle bygge arken. Vi er blitt befalt å anvende* tegnet, og jeg forstår bare ikke hvordan mennesker kan tro at dette bare betyr å tro det. Om jeg fortalte deg at du må bruke denne maling da ville du ta deg en kost og noe for å åpne spannet med for å kunne bruke denne maling. Og Br. Branham sa at vi må ta det i bruk.

***Ordet APPLY er brukt her som betyr:**

apply verb *1 søke, be om 2 henvende seg, gjøre en henvendelse 3 bruke, anvende, benytte, ta i bruk 4 gjelde, Oversetter.*

TEGNET. 01.09.63.

§248. *Og Gud beveger Sin Menighet framover og viser den alt. Vi har nå allerede i lang tid "gjemt" Lammet, og gi akt på hva Han gjør; vi har lagt merke til Hans natur og alt, men nå må Tegnet bli synlig. Det må taes i bruk. Det er det eneste. "Uten at noen blir født av vann og Ånd kan han ikke komme inn i Guds rike." Dere burde elske hverandre. Troende burde skille seg ut fra verden. Vær ikke likegyldig med dette. Og dere som lytter til dette lydbåndet, dere kvinner og dere menn, hør på meg et øyeblikk: Hvis dere noen gang har trodd meg, tro meg da nå.*

§250. *Det er tid til å slutte med å vimse omkring. Tro Bibelens Budskap. Tro Jesus Kristus; elsk hverandre, hedre og respekter hverandre. Dere menn: Respekter deres hustru, deres hjem. Bring hele huset sammen, for dere husker at dette lammet var for hele huset og ikke bare for én. Hele huset måtte bringes inn, alle måtte bringes inn i huset. Vi burde elske hverandre, og troende burde skille seg fra verden.*

§252. *Det er hva dere må gjøre. Pastor Neville, og denne forsamlingen, eldste, menighetstjenere, dere brødre: Tiden er inne til å legge all dårskap som er av verden til side, det er tid til å legge alt annet til side. Vi har sett nok nå, og vi er overbevist, så absolutt. Og Tegnet må nå taes i bruk. Uten Det (Uten hva? Uten å anvende tegnet!) omkommer dere. Dette er det eneste. Kom ikke bare sammen og si: "Jeg tror det", men dere må gå under det, gå inn i det. Hvordan skal det skje? "for vi er jo alle døpt med en Ånd til å være ett legeme" La alle nå tro av hele hjertet. Gud var ikke ansvarlig for de som ikke var under blodet. Bare tro. Gå under det.*

Om du bare går til menigheten fordi du skulle, pass da på. Regnet faller, og det neste som kommer er separasjonens vann! Da kommer du til å oppdage på hva du hadde bygget ditt hus. Om du har mottatt åpenbaringen om Jesus Kristus da blir du testet i den hensikt til å se om du har det eller ei. Dette er troens test, som er en prøve angående din tro. Denne åpenbaring kan ikke draes nytte av inntil du går inn i den og da ta krav på hvert eneste steg du tar.

Matt 7,26-27 *Men den som hører disse mine ord og ikke gjør etter dem, han blir lik en uforstandig mann som bygde huset sitt på sand. 27 Regnet skylte ned, elvene flommet, og vindene blåste og slo mot huset. Da falt det, og fallet var stort.*

Videre i paragraf 122.

P 122. *"Forutbestemte oss til å bli adoptert." Tror dere nå at vi er forutbestemt? Var Jesus forutbestemt? Han var Guds Lam, slått allerede før det fantes et lys, for det var en meteor, for det var et molekyl, et atom - hva som helst. Han var Guds Sønn som var slått. Å, Guds storhet. Og disse små peanotthjerner som er klekket ut av en eller annen fabrikkert overnaturlig ruggemaskin (bibelskole), forsøker å debattere over det og si at dette ikke er riktig. Det er en skam. Hvem er dere? Det er til og med noen av dem som sier at det ikke finnes noe helvete, og så sitter dere hver dag rett på en gryte, en vulkan som er 12 500 km. i diameter, og så ser dere opp og trosser Gud og Hans Ord. Når du trosser Ordet, da trosser du Gud. "Hvor stor Du er, Herre." Hvor takknemlig vi burde være.*

P 123. *Ordets troende og Ånden må være ett. Får dere tak i det? Troende, Ordet og Ånden er absolutt ett. Da er det ikke du som tenker dine egne tanker, du gar ikke etter ditt egen sinn. Er ikke det vidunderlig? Sinnet som var i Kristus er i deg. Kristi sinn, og du vil da ta Ordet, slik som Han gjorde, fordi Han var Ordet. Og når Kristi sinn er i dere, da er dere Ordet. Da er dere Guds levende Ord, Hans representanter her på jorden - det stemmer - og fortsetter verket. Slik skulle kirken være. Og når det er slik, da vil Bibelen bli manifestert igjen som i disiplenes første tid, akkurat som disiplene. Da lever Bibelen i dere igjen.*

Dette er grunnen til at jeg tror at vi er kommet til et avgjørende tidspunkt der hvor vi burde gå in i den person, som Gud har forutbestemt oss til å være. Når Kristus var forutbestemt før verdens grunnvoll ble lagt for å være dette blødende Lam, da ble samtlige Guds barn forutbestemt til å bli adoptert som sønner. Og for å bli adoptert, må vi ha samme sinn som Faderen, og være opptatt med Faderens business. Og når sønnen er rede for å bli adoptert, da tar Faderen han opp til et høyt sted og ikler ham foran øyne av alle tilskuere i en embetsdrakt av herlighet, og da overgir Faderen sjekkhefte til ham.

HØR HAM. 07.12.60.

58. *Vi ser da, om så denne gutten er en fin gutt? Hvordan denne privatlærer måtte ha hatt glede av ved å gå hen til Faderen og sier: "Far, jeg er så glad å fortelle deg det. Du vet*

denne gutten din er helt lik Deg. Du skjønner han liker å lese Ditt Ord. Han sier: "Det er fullkommen sant. Det er dette som min Far har sagt. Min Far kan ikke ljuge. Jeg tror det som Han har sagt." Hvordan Faderen da sier: "Det er gutten Min." Skjønner dere? Det er dette Gud ønsker at vi gjør.

59. Hør etter nå, om denne gutten var født in i familien som en sønn, da ble han ikke den rette sønnen, og kunne ikke følge Farens instruksjoner, han kunne ikke være in i Faderens forretning, men denne gutten var alltid en sønn. Men Han hadde aldri fått noen arvelodd. Visste dere det? Han fikk aldri noen arvelodd enda. Han var lik alle de andre. Han var en sønn. Og når dere får Den hellige Ånd da er dere en Guds sønn eller datter. Det er sant nokk. Men om dere ikke er Gud lydige, vandrer i Lyset som Han er i Lyset, vandre i Ordet og ha tro på Gud, da får dere ikke deres arvelodd. Vel, det er nøyaktig slik Gud gjør det.

60. Legg nå merke til dette. Hva om denne gutten var en rettferdig menneske? Han bare elsket sin Far. Han elsket å være opptatt med Farens forretning. Han elsket å se at vingården var i rett skikk, og om alle hadde sine arbeids oppgaver. Og når han fant en som lurte seg unna, da gikk han hen til vedkommende og la armen på skulderen hans og sa: ... "Forleden dag da min Far gikk seg en tur der, så han at denne mannen lurte seg unna. Da gikk han ditt hen og la hans arm på skulderen hans og sa: "Min herre, du er min Fars tjener. Skjønner? Gjorde akkurat det som Han ville ha gjort." Da sier Faren: "Du skjønner, at jeg elsker denne gutten. Han er min Sønn." Vi ville ha kalt det for å være helt lik Faren. "Han er gutten Min. Jeg er stolt av ham."

61. Vet dere hva som skjedde da denne gutten kom opp i en viss alder? Denne gutten ble adoptert inn i familien. Hva gjorde de da? De tok han med til et offentlig sted, la på ham et spesielt kappe og de hadde da en høytidelighet. Hele byens befolkning kom for å bivuane det. Da så de på denne gutten, mens Faren forrettet formaliteten som tilhører adopsjonen. Ikke gå glipp av dette. **Etter at sønnen var adoptert, da var hans navn på sjekkhefte like mye vert som Farens. Det er her Gud forsøker å få Sin Menighet. Bare si til dette fjell: "Flytt."** Og det skal flytte seg. Autoritet, Guds Sønner ... Hele skapelsen stønner og venter på at Guds sønner blir manifestert. Venter til de kommer dit hen da sykdommer forsvinner. Og det kommer til å bli slik. De blinde kommer til å se. Døve og døvstumme, **vi ber for dem nå, men da kommer dere til å kommandere.** Står det ikke skrevet: "Disse tegn skal følge de som tror, de skal be for de syke." Han sa: "De skal kaste ut djevler." Det står ikke skrevet: "Jeg skal." Om du sier til dette fjellet (ikke jeg sier). Om du sier til dette fjellet: "Flytt deg," og ikke tviler i ditt hjerte. **Det som vi trenger er adopsjon. Sønner og døtre er nødt til å bli adoptert.**

62. Men hvordan er det mulig for Pinsevenner, Metodister og Baptister å bli adoptert om de ikke kommer til lydighet? Vi er nødt til å være disiplinert først. Gud kan ikke overlate denne makten til kirken. Det er vanskelig å si hva de ville gjøre med det. Hvordan kan en Far overgir hans forretning til en gutt som ville vannhellige hele hans arvelodd. Han kan ikke gjøre det. **Menigheten må komme ditt hen hvor de er disiplinert.** Gud arbeider med det nå; disiplin.

63. Han tok denne sønnen med seg og de hadde en høytidelighet. Han sa: "Dette er min sønn, og jeg adopterer han inn i min familie. Hva enn Han sier, sier jeg også." Gud gjorde det samme med Jesus. Han gjorde nøyaktig det som Gud forlangte at Han skulle gjøre. Gud hadde behag i Jesus. Han tok Ham opp på et høy fjell og tok med seg tre jordiske vitner, Peter, Jakob og Johannes (Håp, Tro og Kjærlighet). Moses og Elias kom ned som vitner for denne store adopsjonen. Hva skjedde? Bibelen sier at Han ble forvandlet. Hans kledebonn

skinte som solen, en spesiell kappe ... Amen. En spesiell kappe, en spesiell salvelse ... Og da de så opp, så de at han skinte i Guds Herlighet. Og en stemme sa: ”Dette er Min Sønn. Hør Ham.” Å, du og du.

64. *Hva Gud i kveld ønsker å gjøre med Menigheten, ønsker å gjøre med et enkeltmenneske, er å finne en person. Den Hellige Ånd søker etter mennesker som Han kan ta med til et spesielt sted, tale til denne person, salve ham og gi ham noe spesielt, stor makt, og en gave som gjør ham i stand til å gjøre Hans vilje, og arbeider etter Hans vilje. Men hvordan kan Han gjøre det, når Han stadig må komme ned for å si: ”Det er forferdelig. De løper etter dette. De feiler. De ønsker ikke å gå til Kirken. Se på hva slags tilstand kirken er i. Om så Gud ikke kan gjøre det med Menigheten, da tar Han enkelt personer for å gjøre det med. Gud er i stand til å lage Abrahams barn ut av steiner*

Legg merke til hva han sier her: om Han ikke kan finne en menighet, da finner Han individer for å gjøre det. For din egen sak og for Guds sak, fokuser deg på Guds Ord. Det finnes for mye tull prat og fokusering på uvesentlige saker, istedenfor å snakke om hvem din Far er.

La oss be.

5 Mos 11,14 Jeg skal gi landet deres regn i rette tid, tidligregn og senregn, så du kan samle inn ditt korn, din most og din olje.

PINSE.

Tatt fra ”**Illustrert NORSK BIBELLEKSİKON.**”

Ordet pinse er nytestamentlig og kommer av gr. pentekoste (hemera), som betyr: den femtiende (dag, nemlig: etter påske). Uttrykket forekommer bare 3 ganger i N.T.

Pinsefesten har sin bakgrunn i G. T., der høytiden går under forskjellige navn: ukenes høytid (hag sabu'ot), 2. Mos. 34,22, kornhostens høytid (hag haggasir), 23,16, og førstegrødens dag (yom habbikkurim), 4. Mos. 28,26. Benevnelsen «ukenes høytid. skriver seg fra at den ble feiret syv uker etter påske, i måneden siwan (mai-juni), 3. Mos. 23,15 f.; 5. Mos. 16,9 f. Høytiden sto i forbindelse med innhøstningen, derfor ble den også kalt kornhøstens høytid. Da skulle en bære fram førstegrøden, i form av to kaker (svingebrød) bakt av arets første grøde, derav navnet førstegrødens dag. Festen var en ren innhøstningsfest.

Foruten svingebrødene skulle det i denne høytid også frembæres et ekstra brennoffer med tilhørende mat og drikkoffer, samt et syndoffer og et takkoffer, 3. Mos. 23,16 fg.; 4. Mos. 28,27 fg. Samme dag skulle det holdes en hellig sammenkomst og ikke utfores noe arbeid, 3. Mos. 23,21; 4. Mos. 28,26.

Høytiden var en takkefest. En skulle vise sin takknemlighet ved å bringe Gud gaver. Særlig i Jubileerboken (fra ca. 130-120 f.Kr.) er det tydelige forsøk på å forbinde festen med Israels historiske fortid, spesielt fedre historien. Senere ble i rabbinismen (e.Kr.) en særskilt takksigelse lest for befrielsen fra Egypt og en for inntredelsen i løfteslandet. Da Jødene senere mistet sitt land, ble høytiden feiret som en takkefest for lovgivningen på Sinai. Slik blant Jødene også i dag. Pinsefesten, som altså bare varte en dag, kom hva deltakelse angår ikke opp mot de to andre store valfartsfestene i Israel, påskefesten og løvsalsfesten, som begge varte en hel uke. Dog strømmet mange til Jerusalem også i pinsen, både fra landet og diasporaen, sml. Apgj. 2,5 fg. I Apostlenes Gjerninger, Kap. 2, forteller Lukas om den første kristne pinsefest. På denne jødiske festdag ble Jesu løfte om den Hellige Ånds komme oppfylt. Peter vil ha det som skjer, forstått i lys av Joels profeti; Joel 3,1 fg. (v. 16) og Jesu

løfte Apgj. 1,8 (v. 33). Det er endetidens frelsestid, den eskatologiske åndsutgytelse som bryter inn som frukt av Jesu Kristi forløsningsverk (forsoningen) i påsken. De underfulle tildragelser som følger åndsutgytelse, er forutsagt hos profeten (v. 19). Jesus trer i funksjon som Ånndsåperen, Joh. 1,33 (sml. Apgj. 2,33).